

Protokół z posiedzenia komisji ds. postępowania habilitacyjnego dra Krzysztofa Kazimierczuka

W dniu 7 lutego 2017 roku odbyło się posiedzenie ds. postępowania habilitacyjnego dra Krzysztofa Kazimierczuka, który przedstawił osiągnięcie habilitacyjne w postaci cyklu publikacji naukowych, zatytułowane „*Rzadkie i prawie-rzadkie reprezentacje w problemach spektroskopii NMR*”. W posiedzeniu wzięło udział sześciu członków komisji powołanych przez Radę Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego oraz przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych, w składzie:

Prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Jolanta Borucka-Bukowska – recenzent

Prof. dr hab. Zofia Gdaniec – recenzent

Prof. dr hab., Marek Potrzebowski – recenzent

Dr hab. Piotr Młynarz, prof. PWr – członek komisji

Prof. dr hab. Robert Moszyński – sekretarz komisji

pod nieobecność usprawiedliwioną prof. dra hab. Karola Greli, członka komisji.

Komisja zapoznała się z oceną jednotematycznego cyklu publikacji oraz ogólnym dorobkiem naukowym dra Krzysztofa Kazimierczuka przygotowaną przez trzech recenzentów: prof. dr hab. Jolanę Bukowską z Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, i prof. dr hab. Zofię Gdaniec z Instytutu Chemii Bioorganicznej PAN w Poznaniu i prof. dra hab. Marka Potrzebowskiego z Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych w Łodzi oraz opinii prof. dra hab. Karola Greli z Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego i dra hab. Piotra Młynarza, prof. PWr z Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej. Wszystkie recenzje były pozytywne i zakończone konkluzją, że zarówno jednotematyczny cykl publikacji, jak i dorobek naukowy, organizacyjny oraz dydaktyczny Kandydata spełniają ustawowe i zwyczajowe wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie chemii.

Przewodniczący komisji, prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński, krótko przedstawił sylwetkę kandydata i poinformował, że kandydat nie wyraził woli głosowanie w trybie tajnym. Następnie prof. Latos-Grażyński zainicjował dyskusję na temat osiągnięcia habilitacyjnego przedstawionego przez dra Krzysztofa Kazimierczuka i poprosił członków komisji, w pierwszym rzędzie recenzentów, o scharakteryzowanie osiągnięcia i uzasadnienie uchwały o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk chemicznych dr. Krzysztofowi Kazimierczukowi.

Prof. dr hab. Jolanta Bukowska, recenzent wyznaczona przez Radę Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego stwierdziła, że „14 prac stanowiących podstawę habilitacji dr Kazimierczuka zostało opublikowane w czasopiśmie bardzo wysokiej i wysokiej rangi międzynarodowej.”

W dalszej części swojej wypowiedzi, prof. dr hab. Jolanta Bukowska stwierdziła, że „Ocenę udziału dr Kazimierczuka w omawianych publikacjach ułatwia informacja o tym, że w 10 pracach Habilitant opracował pełną lub częściową koncepcję badań, a więc był ich pomysłodawcą a nie tylko współwykonawcą. Dr Krzysztof Kazimierczuk w przeważającej większości prac (11 z 14) pełni rolę autora korespondującego i z pewnością pełnił wiodącą rolę w badaniach przedstawionych jako osiągnięcie habilitacyjne.” Recenzentka stwierdziła również, że „osiągnięcia zebrane w pracy habilitacyjnej dr Kazimierczuka, stanowią nie tylko istotną nowość naukową, ale przede wszystkim mają ogromne znaczenie praktyczne. Algorytmy opracowane przez Habilitanta zostały już zaimplementowane w oprogramowaniu obsługującym spektrometry NMR, które są sprzedawane przez wiodącego na świecie producenta tej aparatury, firmę Bruker. Wiele laboratoriów naukowych wykorzystuje je do przetwarzania danych NMR w badaniach strukturalnych białek. Dr Krzysztof Kazimierczuk niezależnie od współpracy z firmą Bruker stworzył spółkę typu spin-off z udziałem Uniwersytetu Warszawskiego (Spekrino Sp. z o.o.), której zadaniem jest komercjalizacja opracowywanych algorytmów. Jest to piękny przykład bezpośredniego wykorzystania wyników prac naukowych w praktyce.”

Podsumowując tę część swojej wypowiedzi podkreśliła, że „osiągnięcie habilitacyjne dra Krzysztofa Kazimierczuka jest wzorem jasnego w założeniach i konsekwentnie realizowanego projektu badawczego, opartego na ciekawych i nowatorskich pomysłach, inspirowanych ideami pochodzącymi z czasem z dość odległych od przedmiotu prac dziedzin. Przedstawiony jako osiągnięcie habilitacyjne zbiór 14 publikacji zawiera szereg ważnych wyników związanych z opracowaniem efektywnych algorytmów, które służą do rekonstrukcji widm NMR z niepełnych danych, a także do rozwoju technik rozdzielczych w czasie dla eksperymentów korelacyjnych i dyfuzyjnych. Algorytmy te prowadzą do istotnego skrócenia czasu pomiarów wielowymiarowych widm NMR makromolekuł i zostały dobrze zweryfikowane eksperymentalnie. Dr Krzysztof Kazimierczuk udowodnił, że jest dojrzałym naukowcem, o wyróżniającym się dorobku naukowym, świetnie przygotowanym do samodzielnej pracy naukowo-badawczej.”

Podsumowując całość swojej wypowiedzi prof. dr hab. Jolanta Bukowska stwierdziła, że „dr Krzysztof Kazimierczuk jest aktywnym, w pełni dojrzałym i samodzielnym pracownikiem naukowym o dużych uzdolnieniach i kwalifikacji do prowadzenia badań naukowych w zakresie technik rezonansowych spektroskopii molekularnej, mającym również umiejętności gromadzenia wokół siebie młodych, twórczych pracowników nauki z zapalem rozwijających idee sformułowane przez Habilitanta”. Uznała również, że wydzielony od rozprawy habilitacyjnej dorobek naukowy jest poważny. Podkreśliła, że Habilitant ma własną tematykę i opanowany warsztat badawczy. Zatem, ponieważ spełnione są wymogi Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, wniosła o dopuszczenie do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Prof. dr hab. Zofia Gdaniec, recenzentka wyznaczona przez Centralną Komisję, stwierdziła, że w pełni zgadza się z przedmówczynią. Ponadto dodała, że prowadzone przez Habilitanta badania są interdyscyplinarne i wymagają od niego praktycznych umiejętności z pogranicza chemii, fizyki i biologii. Według prof. Gdaniec „Wszystkie prace zostały opublikowane w bardzo dobrych i dobrych czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. Łączna wartość współczynnika wpływu tych prac (IF-Impact Factor) podana przez Habilitanta jest bardzo wysoka: $IF = 59,53$. Średnia wartość IF przypadająca na jedną pracę wynosi 4,25, co jest również bardzo dobrym wynikiem. Wszystkie prace wchodzące w skład habilitacji to prace wieloautorские, gdyż ich zakres zdecydowanie wykracza poza możliwości pojedynczego naukowca, a niekiedy wymaga współpracy kilku grup badawczych. Habilitant podał swoje udziały w tych pracach oraz przedstawił stosowne oświadczenia współautorów. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że w 12 pracach stanowiących oceniane osiągnięcie naukowe dr Kazimierczuk jest autorem korespondencyjnym.”

Recenzentka dodała również, że „cykl prac przedstawionych przez dr Kazimierczuka jako osiągnięcie naukowe znacznie przewyższa formalne i zwyczajowe wymogi stawiane w postępowaniu habilitacyjnym. Prace te są nowatorskie, niezwykle interesujące, wnoszą istotny wkład w rozwój metodologii spektroskopii NMR i znajdują oddźwięk w literaturze naukowej. Tematyka prowadzonych badań jest bardzo konkurencyjna, o czym może świadczyć fakt, że w 2011 roku w odstępie zaledwie trzech dni do *Angewandte Chemie Int. Ed.* wpłynęły dwie prace z różnych laboratoriów o zbliżonych tytułach: „Fast multidimensional NMR spectroscopy using compressed sensing” autorstwa D. Hollanda z laboratorium w Cambridge i „Accelerated NMR spectroscopy by using compressed sensing”, której pierwszym autorem jest Habilitant.”

Podsumowując swoją wypowiedź, prof. dr hab. Zofia Gdaniec stwierdziła, że „zarówno zaprezentowane osiągnięcie naukowe jak i całkowity dorobek naukowy dr Krzysztofa Kazimierczuka reprezentują ponadprzeciętny poziom naukowy. Liczne publikacje naukowe w bardzo dobrych czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym, umiejętność zdobywania środków na prowadzenie badań i zorganizowanie warsztatu badawczego oraz udokumentowana kompetencja w kierowaniu zespołem naukowym dowodzą dojrzałości Habilitanta oraz dobrego przygotowania do samodzielnej pracy naukowej.”

Prof. dr hab. Marek Potrzebowski, drugi wyznaczony przez Centralną Komisję, w pełni zgodził się z opiniami swoich przedmówczyń. Stwierdził, że „materiał przedstawiony przez dra Krzysztofa

Kazimierczuka jako osiągnięcie habilitacyjne ocenia bardzo wysoko. Nie ma żadnych wątpliwości, że Habilitant jest w pełni ukształtowanym, samodzielnym i niezwykle kreatywnym pracownikiem naukowym. Ma jasno sprecyzowane wizje badawcze, wie jak je zrealizować i wie jak na nie zdobyć środki. Jest jednym z niewielu polskich spektroskopistów NMR rozpoznawalnych na arenie międzynarodowej. Analizując dysertację pod względem nowości naukowej i wartości intelektualnej stwierdził, że osiągnięcie spełnia wymogi merytoryczne i formalne stawiane tego typu opracowaniom w Ustawie o stopniach i tytułach naukowych z 14 marca 2003 r. (Dz. U. nr 65, poz 595).”

W swoim wystąpieniu dr hab. Piotr Młynarz, prof. PWr, członek komisji wyznaczony przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych, oceniając przedstawiony do rozprawy habilitacyjnej dorobek naukowy, zauważył, że „jest on na bardzo wysokim poziomie szczególnie pod względem jakości opublikowanych prac, całkowity współczynnik wpływu $IF=59.53$, który w przeliczeniu na jedną pracę wynosi 4.25. Podobnie jak całościowy zestaw prac których sumaryczny współczynnik wpływu jest równy $IF= 120.64$ i był cytowany 593 razy. Wszystkie zaprezentowane parametry scjentometryczne, łącznie ze współczynnikiem Hirsha = 15, są ponadprzeciętne jak na dorobek habilitacyjny. Ponadto, Autor dysertacji był kierownikiem 6 projektów badawczych oraz wykonawcą w 6 grantach, co plasuje go niewątpliwie w gronie liderów badań naukowych, również pod względem wygłoszonych na konferencjach referatów 23. Jego dokonania naukowe były dotychczas uhonorowane 10 nagrodami. Habilitant posiada szeroką współpracę międzynarodową z wiodącymi europejskimi ośrodkami NMR. W podsumowaniu dr hab. Piotr Młynarz zaznaczył, że Pan dr Krzysztof Kazimierzczuk jest oddanym pracownikiem nauki, a jego dorobek jest oryginalny i stanowi cenny wkład do rozwoju spektroskopii NMR.”

Ponadto, wszyscy członkowie komisji jednomyślnie wyrazili zdanie, że osiągnięcie habilitacyjne dra Krzysztofa Kazimierczuka jest wybitne i zasługuje na wyróżnienie prestiżową nagrodą naukową.

Przewodniczący komisji, prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński, podsumował dyskusję i stwierdził, że w oparciu o własną pozytywną opinię na temat przedstawionych przez dra Krzysztofa Kazimierczuka materiałów oraz opinie recenzentów i członków komisji zarządza głosowanie w trybie jawnym nad wnioskiem o nadanie dr. Krzysztofowi Kazimierzczukowi stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk chemicznych, dyscyplina chemia. Komisja w głosowaniu przeprowadzonym w trybie jawnym (6 głosów ważnych, 6 głosów tak, 0 głosów nie, 0 głosów wstrzymujących) podjęła uchwałę o następującej treści: „Komisja Habilitacyjna, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dn. 7 lutego 2017 r. w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Krzysztofa Kazimierzczuka, po zapoznaniu się z jednotematycznym cyklem publikacji i ogólnym dorobkiem Kandydata oraz recenzjami, rekomenduje Radzie Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego nadanie dr. Krzysztofowi Kazimierzczukowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, dyscyplinie chemia”.

Prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

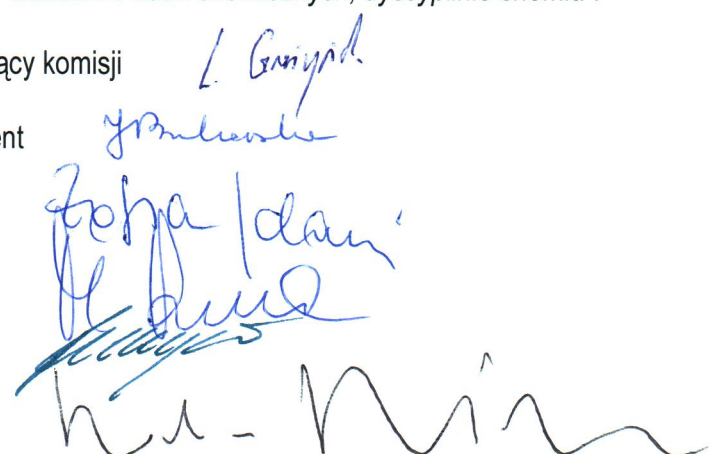
Prof. dr hab. Jolanta Borucka-Bukowska – recenzent

Prof. dr hab. Zofia Gdaniec – recenzent

Prof. dr hab., Marek Potrzebowski – recenzent

Dr hab. Piotr Młynarz, prof. PWr – członek komisji

Prof. dr hab. Robert Moszyński – sekretarz komisji

Warszawa, 7 lutego 2017

**Uchwała Komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie postępowania habilitacyjnego
dra Krzysztofa Kazimierczuka**

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dra Krzysztofa Kazimierczuka w składzie:

Prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Jolanta Borucka-Bukowska – recenzent

Prof. dr hab. Zofia Gdaniec – recenzent

Prof. dr hab., Marek Potrzebowski – recenzent

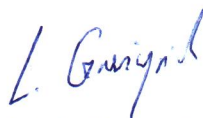
Dr hab. Piotr Młynarz, prof. PWr – członek komisji

Prof. dr hab. Robert Moszyński – sekretarz komisji

pod nieobecność prof. dra hab. Karola Greli, członka komisji.

w głosowaniu przeprowadzonym w trybie jawnym, z wynikiem głosowania 6 głosów za, 0 głosów wstrzymujących i 0 głosów przeciw, przyjęła uchwałę następującej treści:

„Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych dnia 7 lutego 2017 roku w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Krzysztofa Kazimierczuka, po zapoznaniu się z jednotematycznym cyklem publikacji i ogólnym dorobkiem Kandydaai oraz recenzjami, rekomenduje Radzie Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego nadanie dr. Krzysztofowi Kazimierczukowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, dyscyplina chemia.”

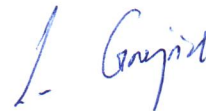
Prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński

Przewodniczący Komisji

Warszawa, 7 lutego 2017

**Lista obecności na posiedzeniu Komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie
postępowania habilitacyjnego dra Krzysztofa Kazimierczuka**

Przewodniczący komisji: prof. dr hab. Cyryl Latos-Grażyński

Sekretarz komisji: prof. hab. Robert Moszyński

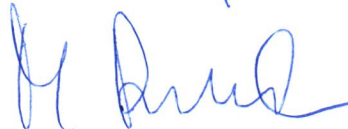
Recenzent: prof. dr hab. Jolanta Borucka-Bukowska

Recenzent: prof. dr hab. Zofia Gdaniec

Recenzent: prof. dr hab. Marek Potrzebowski

Członek komisji: dr hab. Piotr Młynarz, prof. PWr

Członek komisji: prof. dr hab. Karol Grela

- nieobecny usprawiedliwiony